

תלמודו בידו

דף לד עמוד ב

- [א] בא על הערוה פעמיים בהעלם אחד, כמה חטאות חייב ?
- [ב] האם בתולה מתעברת בכיאה ראשונה ?
- [ג] האם מותר לרוש מכפנים ולזרות מבחוץ ?
- [ד] האם אשה שנבעלה היא טמאה ?
- [ה] האם אשה ששהתה מלהינשא אחר מיתת בעלה חוזרת ויולדת ?

- [א] ר' אליעזר: חייב על כל כח וכח במעשה הביאה, שכל כח הוא הנאה בפני עצמה. חכמים: חייב אחת. אמנם אם נודע לו בין כח לכח, חייב על כל כח.
- [ב] אינה מתעברת.
תמר התעברה מיהודה בכיאה ראשונה, כי קודם הביאה מעכה את בתוליה באצבעה. אף שנשאה לער ואונן קודם שבא עליה יהודה, הם לא שימשו עמה במקום בתולים. ער שימש עמה שלא כדרכה, כדי שלא תתעבר ועל ידי כך יכחש יפיה. אונן עשה כן, משום שידע שהבן שיהיה לו מתמר יקרא על שם אחיו ולא על שמו.
- [ג] ר' אליעזר: בעשרים וארבעה חודש שהאשה מניקה את בנה, מותר לבעלה לרוש מכפנים ולזרות זרעו מבחוץ.
כדי שלא תתעבר ותימנע מלהניק וימות התינוק.
חכמים: אסור לעשות כן.
- [ד] אשה: טמאה טומאת ערב. הערה בה או שנבעלה שלא כדרכה, אינה צריכה טבילה. ואינה נטמאת במגע בשכבת זרע, שטומאת בית הסתרים היא ואינה מטמאה. כלה: לחכמים טמאה. לר' יהודה אינה טמאה, לפי שאינה מתעברת מביאה ראשונה.
- [ה] שהתה עשר שנים ולא היה בדעתה להינשא עוד, ולא נבעלה בינתיים, שוב אינה יולדת. אשת רבא ילדה אף ששהתה עשר שנים לאחר מיתת בעלה הראשון, שדעתה היתה עליו.